

✠ Θεόδωρος Β' Παπας και Πατριάρχης
Αλεξανδρείας, ΠασΗΣ ΓΗΣ Αιγύπτου και ΠασΗΣ Αφρικής

Αριθμ. Πρωτ. 224/2022

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β'
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΠΑΣΗΣ ΓΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

“Χριστός γεννάται δοξάσατε. Χριστός εξ ουρανών απαντήσατε”

Αδελφοί μου αγαπητοί και ευλογημένοι,

Με τα ωραία αυτά λόγια ο υμνογράφος παρουσιάζει το μέγα Μυστήριο της Γέννησης του Κυρίου. Ο Θεός ο μέγας και ακατάληπτος γίνεται ορατός και ψηλαφούμενος άνθρωπος. Κατέρχεται και γεννάται επί γης ο εξ ουρανών προερχόμενος Χριστός.

Από την αρχαιότητα έως και σήμερα ο ουρανός υπήρξε χώρος πνευματικών αναζητήσεων, καθώς και πεδίο επιστημονικών διερευνήσεων. Οι άνθρωποι όλων των αιώνων, από την εποχή του μυθικού Ίκαρου ως την σύγχρονη εποχή των τηλεπικοινωνιών όπου τα ανθρώπινα μηνύματα αντανακλώνται στο ουράνιο στερέωμα και επανέρχονται στη γη, έστρεφαν τα μάτια ψηλά προκειμένου να εύρουν απαντήσεις στα αγωνιώδη υπαρξιακά ερωτήματά τους.

Στον εκκλησιαστικό χώρο πάντοτε η αναφορά του υμνωδού στον ουρανό αποτελεί μία σταθερή θεολογική βεβαιότητα. Ο ουρανός, για τον οποίο τόσες αναφορές παρουσιάζει η Αγία Γραφή, είναι ο χώρος όπου το θέλημα του Θεού αποτελεί δεδομένο γεγονός, προς το οποίο οι άγγελοι, οι ουράνιες δυνάμεις και οι άγιοι είναι εναρμονισμένοι. Οι βιβλικές φράσεις “Δόξα εν υψίστοις Θεώ και γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία” ή “γεννηθήτω το θέλημα σου ως εν ουρανών και επί της γης” (Κυριακή Προσευχή) φανερώνουν τον τελικό σκοπό του σωτηριώδους έργου του Ενανθρωπίσαντος Θεού, την “ουρανοποίηση” του κόσμου, “για να απαλλαγούν οι άνθρωποι από την πλάνη και την κακία και να γνωρίσουν την αλήθεια και την αρετή, ώστε να μην υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ της γης και του αρμονικού ουρανού”, όπως αναφέρει ο άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος (Ομιλία ΙΘ', 5). Η Βασιλεία του Θεού αποτελεί πάντοτε τον προορισμό μας και η Γέννηση του Κυρίου είναι η ανατολή της “εσχάτης ημέρας”, της μετοχής της ανθρωπίνης φύσεως στην θεία δόξα, αυτήν που οι ουράνιοι Άγγελοι ύμνησαν εκείνη την γαλήνια νύχτα στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ.

Η Αγία μας Εκκλησία, και ιδιαίτερα η παλαιόφατη Εκκλησία των Αλεξανδρέων που δραστηριοποιείται ποιμαντικά και ιεραποστολικά στην απεραντοσύνη της ηπείρου του μέλλοντος, της Αφρικής, βιώνει τις παραπάνω θεολογικές αλήθειες δοξολογικά, όμοια με τους Αγγέλους της νύχτας των Χριστουγέννων. Διότι το κήρυγμα του Ευαγγελίου είναι μία δοξολογία, που αποσκοπεί όπως προείπαμε στην “ουρανοποίηση” του κόσμου. Η ίδρυση μίας Επισκοπής ή η σύσταση μίας Ενορίας δεν είναι κάτι άλλο από την αισθητή παρουσία του Χριστού σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο, έως της τελικής ενδόξου ελεύσεως του Βασιλέως Χριστού.